

Betoog:

Ik ben werkelijk moe gestreden, machteloos! Je wordt letterlijk van het kastje naar de muur gestuurd! Na alweer 4 jaren structureel overlast van studenten ben ik zeer verheugd dat de raadsleden eens bereid zijn na 4 jaren, om het onderwerp overlast studenten in woonwijken oftewel studentenhuysvesting aan te horen.

Ik probeer al jaren dit probleem kenbaar te maken bij de Gemeente Maastricht (brieven gestuurd naar burgermeester Hoes, Penn- te Strake, beleidsmedewerker Simone van der Steen), Politie Maastricht (in de persoon van Paul Vermin, contactpersoon studentzaken). Echter heb ik nog nooit een constructief antwoord gekregen die een oplossing biedt. De beleidsmedewerkers verschuilen zich achter het feit dat ze niet kunnen optreden, ze hebben geen "beleid" of instructies om handhavend op te treden. Dan zeggen ze dat dit een civielrechtelijke zaak betreft. Ik noem dit platweg gezegd afschuiven.

De politie Maastricht, om agent Vermin te quoteren is graag bereid om zich in te zetten voor mijn situatie, want dit zou een oplossing kunnen vormen voor veel burgers, wij onderstrepen namelijk de nijpende situatie waar veel burgers zoals u zich in begeven. Maar helaas zijn de agenten alleen bevoegd om een doekje voor het bloeden te geven. Ze mogen alleen maar berispen in het kader van zgn. gele kaarten of boetes schrijven. Maar dit lost werkelijk niks op!

Er moet nu actie worden ondernomen om huiseigenaren die zich totaal ontdoen van alle verantwoordelijkheid aan te pakken!

Ik vraag me af moet dit escaleren tot geweld? Dit zal ongetwijfeld gaan gebeuren, helaas is dit de keiharde waarheid! Na 4 jaar vechten tegen een onbreekbare muur is het welletjes en ik ben ten einde raad, maar dit geldt voor veel lotgenoten!

Deze overlast bestaat voornamelijk uit geluidsoverlast (vooral bij een ondermaatse laminaatvloer en ondervloer, het constant dichtslaan van binnen- en buitendeur, luidruchtig in avond- en nachturen (want deze studenten hebben een totaal ander levensritme), feestjes zowel door-de-week als in het weekend, luidruchtig zijn in het trappenhuis, het niet sluiten van gemeenschappelijke bergingsdeur, het stallen van fietsen in gezamenlijke openbare ruimte waardoor je door het bos de bomen niet meer ziet, roken op balkons en dan vervolgens de sigarettenpeuken over het balkon smijten, waardoor ik ongevraagd as en peuken op mijn balkon aantreft.

Maar daar blijft het niet bij. Zwerfvuil (ook door toedoen van niet sluitende restzak die op ieder moment voor het complex wordt geplaatst). Kortom er is een wildgroei en verpaupering gaande in onze appartementsblokken in Belfort.

Uiteindelijk heb ik al diverse jaren mentale schade, bijvoorbeeld thuis studeren is praktisch onmogelijk, bezoek uitnodigen durf je niet vanwege schaamte over de veroorzaakte overlast.

Bovendien slaap ik al ruim 4 jaar met oordopjes hopende op enige nachtrust (helaas is dit zelden het geval).

De ontwikkeling zoals deze nu gaande is heeft aanzienlijke invloed op de marktprijs van ons appartement. Huisjesmelkers en beleggingmaatschappijen regeren, want immers kapitalisme regeert! Wie compenseert deze keldering in economische waarde, wie komt ons tegemoet in deze structurele overlast? De Gemeente Maastricht heeft dit totaal uit de hand laten lopen, zij zijn samen met de UM verantwoordelijk voor fatsoenlijke huisvesting voor al die studenten! Er is een totale "verpaupering" ontstaan in diverse wijken in Maastricht waaronder die van mij Belfort.

Het nieuwe beleid m.b.t. woningsplitsing is absoluut een lachertje. Er wordt totaal geen maatwerk geleverd! Onlangs heb ik via mijn rechtsbijstand bij de Gemeente Maastricht een handhavingsprocedure gestart tot beëindiging van deze illegale situatie.

Want immers heeft de betreffende eigenaresse kamerverhuur nooit kenbaar gemaakt bij de Gemeente Maastricht. In dat kader is relatief snel tot een ontwerp-handhavingsbesluit overgegaan. In dit besluit wordt tevens ingegaan op de legaliseringsmogelijkheden. Deze worden feitelijk door de Gemeente Maastricht uitgesloten. Er werd gedreigd met het opleggen van een dwangsom. Dus ik dacht ok, eindelijk licht aan het einde van deze akelige tunnel.

Vervolgens ontvang je weken later (na een bezwaarschrift van de huisjesmelker) dat op deze besluitvorming opeens wordt teruggekomen zonder dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden. En wordt er een omgevingsvergunning verstrekt voor het kamerverhuur aan 4 studenten? Wat doen ze in godsnaam bij de Gemeente Maastricht vraag ik me af? Eerst een handhavingsbesluit en weken later in dezelfde omstandigheden een vergunning verstrekken.

Er wordt totaal geen rekening gehouden met een omgevingstoets (die bijvoorbeeld wel wordt gehanteerd in overige studentensteden zoals Groningen), de gevolgen voor de wijk (verloedering), de leefbaarheid voor de huidige bewoners, de wildgroei van studenten, maar met name wordt er totaal geen rekening gehouden met alle klachten van alle bewoners.

De huisjesmelkers, beleggingsmaatschappijen en studenten hebben in deze stad een voorkeurspositie. Helaas behartigt de gemeenteraad onze belangen niet, tenminste daar merken wij totaal niks van!

Tot slot wil ik benadrukken dat ik werkzaam ben op de Universiteit Maastricht, en dagelijks in goede harmonie samenwerk met studenten. Bovendien ben ik ervan bewust dat de UM de grote economische motor is in deze stad, maar dit moet niet gepaard gaan met structurele overlast van studenten en het niet optreden van de Gemeente Maastricht naar huisjesmelkers die zich totaal ontdoen van alle verantwoordelijkheid.

Hierbij ben ik aan het einde gekomen van mijn betoog. Bedankt voor uw tijd en aandacht.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	2